

Lai kraksts iznāk trīs reizes nedēļā: trešdienās, piektdienās un svētdienās

UZVARAS CELŠ

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālrūni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapēikas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes orgāns

Nr. 54 (852)

Trešdien, 1956. g. 9. maijā

7. gads

Lauksaimniecības speciālists — cīnītājs par augstām ražām

Patreiz iestājies lauksaimniecības gada visatbildīgākais posms — pavasara sējas veikšana visāsākajos agrotehniskajos termiņos.

1956. gadam jāķūst par izšķirošu gadu lauksaimniecības produkcijas kāpināšanā.

Šogad ir visas iespējas kolchozus nostiprināt ar spēcīgiem kadriem. Visos kolchozos ir lauksaimniecības speciālisti. Rajonā vairāk arī lauksaimniecības tehnikas, kolchozi saņēmuši ievērojamu daudzumu mineralmēslu un vairāk izveduši vietējo mēslojumu. Visi pārējie tagad pilnā mērā atkarīgi no kolchozu vadītājiem un īpaši lauksaimniecības speciālistiem, lai liktu lietā kolchozu un mašīnu-traktoru stacijas neizmantotās ražošanas rezerves.

Labi organizēti pie lauku darbiem stājušies kolchoza „Ziedošā vārpa” (valdes priekšsēdētājs b. Simanovičs, agronome b. Mukāne) laudis.

Kolchozs šogad vairāk izvedis kūtsmēslu un kūdras. Sagatavots kaļķis skābo augšņu kaļķošanai.

Pavasara lauku darbus labi veic arī kolchozs „Nākotne”, Vorosļova vārdā nosauktais un Staļina vārdā nosauktais lauksaimniecības artelis.

Kolchozu un MTS agronomiem personīgi jā rūpējas par ziemāju un daudzgadīgo zālāju sējumu labu attīstību, par to savlaicīgu kopšanu un apstrādi.

Par nožēlošanu ne vīsur agronomi ieslēgušies šajā darbā ar visu enerģiju par augstu ražu ieguvu.

Jāsaka, ka Čapajeva vārdā nosauktā kolchoza agronome b. Jakubovska bezatbildīgi izturas pret saviem pienākumiem. Nav vajadzīgās organizētības ziemāju un daudzgadīgo sējumu kopšanā. Agronome stāv nomaļus no šī svarīgā darba, tāpēc kolchozā ziemāju kultūrām virsmēslojums dots tikai 32,5 hektaru un daudzgadīgo zālāju — 12 ha platībā. Tāpat arī agronome nedomā par nākamā gada lopbarības ba-

zi, neizprot kukuruzas audzēšanas lielo nozīmi kolchoza lopu nodrošināšanā ar lopbarību. Agronomi b. Jakubovskai katrā ziņā derētu pamācīties no pirmrindas kolchoziem un lauksaimniecības speciālistiem, lai atbrīvotos no dažiem nepareizi uzskatītiem par lopbarības kultūru audzēšanu. Jāpamācās pareizi pielietot kukuruzas audzēšanas elementāros noteikumus, tad būs iespējams panākt arī augstas ražas.

Sliktī strādā pie agrotehnisko noteikumu ieviešanas lauku darbos arī kolchoza „Padomju Latvija” agronome b. Strode. Viņa reti redzama uz lauka, bet biežāk kolchoza kantorī, sastādot lielāka vai mazāka izmēra pārskatus, bet to izpildi atliek uz vēlāku laiku. Tāds agronoms kolchozā — tukša vieta un kolchoznieki izsaka vēlēšanos no tās pēc iespējas drīzāk atbrīvoties.

Rajonā ir vēl daži citi līdzīgi „speciālisti”, kuri neved īstu izšķirošu cīņu par kolchozu lauku ražības celšanu. Nav attaisnojusi partijas un valdības uzticību, uz viņiem liktas cerības, par lauksaimniecības speciālistiem saucot tikai vārda pēc. Tādus darbiniekus nepieciešams nomainīt ar enerģiskiem, spējīgiem cīnītājiem par Padomju Savienības Komunistiskās partijas XX kongresa lēmumu izpildi, kuri paredz veikt asu pagrīzlienu lauksaimniecībā.

Stingrākas prasības kolchozu lauksaimniecības speciālistiem jāuzstāda no mašīnu-traktoru stacijas pusēs, tieši no galvenās agronomes b. Vucānes un zootehniķes b. Šņukutes. Maz MTS lauksaimniecības speciālisti kontrolē kolchozu agronomus un zootehniķus, neatsedz to kļūdas, nepalīdz tās izlabot, izbraucot tieši uz kolchoziem.

Vīsiem zināms, ka panākumi nerodas paši no sevis, tie jāizcīnā spraigā darbā. Pirmā sestās piegādes gada pavasara pirmajām dienām jābūt kolchozu laukos brāzmatna darba dienām.

Laukos skan traktoru dziesma

Pavasara dziesmu skandinā Līvānu MTS traktori vairums rajona kolchozos.

14. traktoru brigades mehanizatori brigādiera b. Ābolīņa vadībā kolchozā „Nākotne” ir jau uzaruši 10 ha pavasara arumu, bet 25 ha platībā veica rudens aruma kultivāciju.

Nepārtraukti pavasara darbus izvērš MTS mehanizatori Vorosļova vārdā nosauktajā kolchozā, Staļina vārdā nosauktajā „Padomju Latvija”, „Darba tauta”, „Brīvais zemnieks”, „Zelta vārpa” un citos rajona kolchozos.

A. Jārāne

UZSĀKTA ILGGADĪGO ZĀLĀJU SĒJA

Spraigi rit pavasara sējas darbi kolchozā „Ziedošā vārpa”. Te nedaudz dienās kolchoza darbarūki virsmēsloja ziemāju un ilggadīgo zālāju sējumus visā platībā. Nekavējoties ne dienu uzsākta ilggadīgo zālāju sēšana uz ziemajiem. Jau iesēti 150,5 ha ilggadīgo zāļu.

Katrā brigādē caurmērā iesētas vienādas platības pa 50 ha. Pavasara sējas darbos čaklākie ir bb. E. Mazurs, J. Vilcāns, A. Kociņš, D. Utņāns, Zusīns un citi.

Labi organizēti un vada sējas darbus brigādiēri bb. Sokolovskis, Lūzenleks un Vilcāns. Viņi savās brigādēs liek drošus pamatus lopbarības bāzes nostiprināšanai. A. Krauja

PADOMJU LATVIJAS 1. JAUNATNES FESTIVALU ATKLĀJOT

... 6. maijs. Jauks pavasara rīts. Līvānu stacijā uz perona pulciņos sastājušies rajona komjaunatnes, kultūras nodaļas un skolu pārstāvji, kas ieradusies sagaidīt Padomju Latvijas I jaunatnes festivala agitbrigādi no Daugavpils.

Žilbinoši mirgo skolnieču baltās blūzītes un priekšauti, šajā baltumā lāso pionieru sarkanie kaklauri, sagaidītāju rokās smaržo ziedu pušķi.

Skan jaunās balsis abās 1. vidusskolas zālēs un visās klasēs. Te ieradusies mākslinieciskās pašdarbības kolektīvi no visām rajona skolām, lai skanīgām dziesmām, jaunām dejām un daiļiem vingrojumiem kuplinātu Padomju Latvijas I jaunatnes festivala atklāšanas dienai vēltos pasākumus.

Vareni, brīvi un skaņi plūst dziesmas. Daudzās jauniešu balsis slavina mūsu Padomju Dzimteni, mieru, jaunību un nākotni.

Pirmo vietu starp vidusskolu koriem šodien izcīnā 1. vidusskolas koris skolotāja Daukstes vadībā.

Starp 5.—7. klašu koriem

...Vakars. Līvānu 1. vidusskolas telpās pulcējas vairāki simti mūsu pilsētas jauniešu, lai noskatītos koncertu, ko sniegs no Daugavpils atbraukušās agitbrigādes kolektīvi.

Zālē dzīst ugunis. Aizrautīgi un kvēli skan referenta vārdi vēltīt Padomju Latvijas I jaunatnes festivalam — jaunības un miera festivalam.

MŪSU RAJONĀ

PĀRSKATS

par ziemāju un ilggadīgo zālāju virsmēslošanu rajona kolchozos uz šī gada 5. maiju (hektaros) pēc plānu komisijas ziņām

Kolchoza nosaukums	Ziemāji	Daudzgadīgā zālāji
1. Maijs	174	241
Ziedošā vārpa	161	119,4
Latgales zieds	150	20
Draudzīgais maijs	140	20
Molodaja gvardija	80	40
Staļina v. n.	65	120
Dzimtene	65	9
Vorosļova v. n.	60	271
Padomju Latvija	45	170
Brīvais zemnieks	41	21,8
Lepna v. n.	40	150
Sarkanais karogs	32,5	88
Čapajeva v. n.	32,5	12
Darba tauta	32	54
Maļenkova v. n.	30,5	7
Nākotne	27,7	48
Cīpa	20	—
Strauts	11	26
Molotova v. n.	6	16
Oškaina v. n.	5	—
Darbs	—	45
Uzvara	—	—
Kaļiņina v. n.	—	—
Zelta vārpa	—	—

Rajona kolchozi uzsākuši ziemāju un ilggadīgo zālāju virsmēslošanu. Ievērojot agrotehniskos noteikumus vislielākā platībā to veikuši Rožupes ciema padomes (priekšsēdētājs b. Pilāns) kolchozi „1. Maijs” (priekšsēdētājs b. Bernāns) un „Ziedošā vārpa” (priekšsēdētājs b. Simanovičs). Te jau virsmēsloti visi sējumu lauki, ko atļauj augsnes stāvoklis.

Nedaudz sliktāk virsmēslojumu darbi veicas Rudzētu ciema padomes (priekšsēdētājs b. Sukaruks) kolchozos, bet kolchozos „Uzvara” (priekšsēdētājs b. Pundurs), Kaļiņina vārdā nosauktajā (priekšsēdētājs b. Gorbačovs), „Darbs” (priekšsēdētājs b. Skrebelis) un „Zelta vārpa” (priekšsēdētājs b. Černodubs) nav virsmēsloti nevienam ziemāju un ilggadīgo zālāju sējumu hektars, kaut gan to varēja veikt izlauses veidā.

Vairumā kolchozu uzsākuši arī ilggadīgo zālāju sēšanu. Rajonā jau iesēti 880 ha ar ilggadīgajiem zālājiem. Rajona kolchozos pavasara darbi vēršas arvien straujāk.

Tālumā jau dzirdama vilciena svilpe. Arvien tuvāka un dzirdamāka kļūst sliežu dunoņa. Reizē ar šo dūnu pleaug sagaidītāju satraukums. — Kurā vagonā? Sākumā vai vilciena beigās gaidīt?—dzirdami jautājumi.

Pēdējais riteņu apgrieziena un uz pirmā vagona kāpnēm parādās tautiskajos tērpos tērptie daugavpilieši.

Atbraucējus Līvānu rajona

komjaunatnes komitejas un jaunatnes vārdā apsveic rajona komjaunatnes komitejas sekretars b. Abarons. Pionieri pasniedz ziedus.

— Uz redzēšanos koncertāl! — skan daugavpiliešu aicinājums, kad paziņojam, ka jādodas uz 1. vidusskolu, kur notiek skolu mākslinieciskās pašdarbības skates vēltīta festivala atklāšanas diena!

Līvānu 1. vidusskolā

izraisās dzīva sacensība, bet jau ar savu organizētību, disciplinētību, skolēnu un pionieru vienādiem tērpiem un teicamu dziesmu izpildījumu pirmo vietu ieguva Rimicānu 7-gadīgās skolas koris, kuru vada b. Baltzoss.

Koru dziesmas mainās ar tautiskām dejām, deklamācijām un vingrojumiem.

Skaļitāju atsaucību un skates pieņemšanas komisijas atzinību izpelnā 1. vidusskolas tautas dejas „Žoks”, II vidusskolas moldaviešu tautas dejas „Bakurija”, Vanagu 7-gadīgās skolas „Tautu draudzības dejas” izpildījumi.

Ar izjūtu un degsmi 1.

Līvānu jaunatnes vārdā komjaunatnes rajona komitejas sekretars b. Abarons pateicas daugavpiliešiem par apsveikumu un labākajiem novēlējumiem un izsaka pārliecību, ka kopīgā saimē daugavpilieši un līvānieši vēl satiksies festivalā.

vidusskolas 11. klases audzēkne Valašne deklamē dzejoli „Mātes rokas”, kurā skan pateicība, suminājums mīļajai māmiņai.

Uz skatuves uzstājas gan vecāko, gan jaunāko klašu skolēni, tie kas šogad atstās skolu, lai izietu dzīvē, darbā un mācītos tālāk, gan tie, kas šodien beidz pirmo klasi.

Lūk, Jersikas 7-gadīgās skolas 1. klases skolniece Rudzāte droši, tāpat kā mācībās saņēmuši tikai teicamus novērtējumus, arī te iegūst teicamu novērtējumu par dziesmas „Maza maza meltenīte” izpildījumu.

6. maijs — Padomju Latvijas I jaunatnes festivala atklāšanas diena, tāpat kā visā mūsu republikā arī Līvānos aizvadīta ar lozungu:

Sveicienam lai tiekas mūsu rokas, Dziesmā savijas lai mūsu balsis, — Sauc ikvienu darbs, kam krietni sokas, Jaunības un miera festivalam.

Valsts aizņēmumi — visas tautas lieta

Tautas saimniecības attīstības valsts aizņēmumi mūsu zemē ieguvuši lielu popularitāti. Desmitiem miljonu mūsu iedzīvotāju ir valsts aizņēmumu obligāciju īpašnieki.

Valdības publicētie valsts aizņēmumi izlietojami mērķiem, kas tuvi visai tautai, tāpēc tie rod kvēlu atbalstu visos mūsu Dzimtenes darba laukos. Aizņēmumi palīdz paātrināt jaunu fabriku, MTS, sovchozu, dzīvojamu māju, skolu, slimnīcu, bērnu dārzu celtniecību, tie paaugstina iedzīvotāju materiālo un kultūralo labklājību, vēl vairāk nostiprina Padomju valsts varēnību.

Tieši tāpēc padomju cilvēki vienprātīgi parakstās uz valsts aizņēmumiem. Visos attīstības periodos valsts aizņēmumi veicināja sekmīgu saimnieciski — politisko uzdevumu izpildi.

Pirmskara piecgadu laikā aizņēmumu sumas palīdzēja izvest visā zemē socialistisko industrializāciju un lauksaimniecības kolektivizāciju, pārvērst mūsu Dzimteni no atpalikušas, agraras valsts par varenu industriālu kolchozu valsti.

Ar neaprauktā patriotisma padomju cilvēki aizdeva savus līdzekļus valstij Lielā Tēvijas kara gados. Iedzīvotāju līdzekļi ienākušie kara gados aizņēmumu veidā ievērojami ievērojami lomu gigantiskajā tautsaimniecības atjaunošanas programmā.

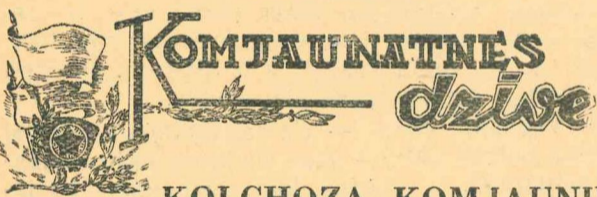
Padomju valsts tautsaimniecības attīstības aizņēmumi

visā savā būtībā atšķiras no kapitalistisko valstu aizņēmumiem. Tur tie nekālo visas tautas mērķiem, bet veicina valdošās šķiras interešu attīstību, vairo viņu ienākumus, kalpo tautai svešiem — kara mērķiem. Arvien augošie kara izdevumi izsauc nenormālu nodokļu palielināšanu, kas pilnīgi gulstas uz darba tautas pleciem.

Mūsu zemē valsts aizņēmumu ienemtas sumas tiek izlietotas mierīgas celtniecības mērķiem. Mūsu valsts aizņēmumu devēji — iedzīvotāji nodrošināti ar noteiktu aizņēmuma sumu dzēšanu un procentu izmaksu. Ievērojama daļa iedzīvotāju aizdevumu saņem atpakaļ daudzu izložu laimestos. Līdzekļi, kurus izmanto aizdevumu dzēšanā, laimestos un procentu izmaksā, nāk no arvien pieaugošiem ienākumiem, kas ieplūst valsts bankās no socialistiskās rūpniecības uzņēmumiem, kuros ieguldīti valsts aizņēmumu līdzekļi.

Padomju valsts aizņēmumi, veicinot tautsaimniecības tālāku attīstību, nes ievērojamus personīgos labumus iedzīvotājiem. Mūsu rajonā vien uz aizņēmumu laimestiem izmaksāti 118 tūkstoši rubļu. Starp tiem 4 laimesti pa 10.000 un 8 pa 5.000 rubļu.

P. Kinašs

KOLCHOZA KOMJAUNIEŠI pavasara darbu avangardā

Arvien lielāku nozīmi kolchoza „Brīvais zemnieks” sabiedriskajā saimniecībā gūst komjaunatnes pirmorganizācija. No organizācijā esošajiem 13 biedriem 12 strādā tieši ražošanas darbā.

Vadoties no PSKP XX kongresa lēmumiem, komjaunatnes organizācija stingri nolēma šogad pielikt visus spēkus, lai kolchoza ražošanas plānā paredzētos uzdevumus tas veiktu savlaicīgi. Te jau marta mēnesī noorganizējās komjauniešu-jauniešu kukuruzas audzēšanas posms. Savlaicīgi tika izvests mēslojums uz paredzētajiem laukiem 6 ha platībā. Sagatavoja kūdras-trūdzemes podiņus, kuros aprīļa beigās iesēja sēklas. No šiem stadiem paredzēts izaudzēt vēlītes sēklai. Rūpīgas

kopšanas rezultātā jau redzami pirmie panākumi — uzdiģuši pirmie stādi.

Ar sevišķu aizrautību darbā par augstām nevien kukuruzas, bet arī citu kultūru ražām cīnās komjauniete Dz. Zeibe, komjaunieši Māsāns, Kāršenieks un daudzi citi komjaunieši un jaunieši.

Komjauniešu-jauniešu posma dalībnieki ikdienas apgūst agrotehniskos noteikumus un tos pielieto savā praktiskajā darbā.

Ar pārliecību sirdīs par augstām ražām rudenī kolchoza „Brīvais zemnieks” jaunieši iziet sestās piecgades pirmā pavasara sējas darbos. Nav uzdevumu, ko neveiks jaunā ģepiniešu cilts.

E. Iesalniece

Uz jauniem panākumiem

Kolchoza „Zelta vārpa” komjaunatnes pirmorganizācija ne soli neatkāpjas no saviem nodomiem. Komjauniešu-jauniešu kukuruzas audzēšanas posms beidz gatavot kūdras-trūdzemes podiņus, kuros tuvākajās dienās iesēs kukuruzas sēklas iegūšanai.

Kā arvien visu kolchoza jauniešu priekšgalā iet pirmorganizācijas sekretars b.

Zundāns, komjaunieši A. Zepa, Markots J. P., Markots J. G., P. Zeps un citi.

Paveiktais liecina, ka kolchoza „Zelta vārpa” komjaunieši godam izpildīs uzņemtās saistības un iegūs augstu kukuruzas ražu visu 5 ha platībā, ko sagatavojušies sēt un kopt kukuruzas audzēšanas posma jaunieši.

P. Sils

Kā „Vanagu” veikalvedis „āģitēja”

Vanagu veikalvedim Zarānu Pēterim bija iedalīts savs ģimenes dārziņš. Vai nav gluži vienalga, kur aug kāposti, pats svarīgākais ir tas, ka tiem nav jāaug gaisā, bet šim nolūkam iedalīts glīts zemes stūrītis kolchozā „1. Maijs”. Arī gotiņa varēja mierīgi ganīties iekšas zāles noaugušā plavīnā.

— Jā, tie tik bija laiki! — atspiezdamiem uz letes stūra un žēlīgi pablenzdams uz veikalā ienākošajiem pircējiem, nogaudās Pēteris.

— Redz, tagad tas jaunais likums par tiem grozījumiem, kā ar neesām dzirkļēm cēp nost šito manu dzīvības pavedienu. Dārziņš... špikt — nost un par plavīnu jāizstrādā vesels simts izstrādes dienu. Nu, padomājiet, labie ļautiņi, vai es to varu. Nē-ē-ēvaru tak... Sieviņa arī nevar. Nabaga Marije jau tā pa kēķi vien netiek galā, labi vēl ka bērna aukli kaut kā varam uzturēt, citādi beigas, — tā kā uz raudāšanu taisīdamies murmināja Pēteris, bet redzēdams, ka viena otra kolchoznieka acis tā kā līdzjutības dzirkstīte būtu ieplaksnijusies, mazliet saņēmas:

— Jums tak, labie ļautiņi, tā valdīšana tagad rokās, vai tad nevar kaut kā līdzēt? Es jums cukuriņu atvedu, i šo to labāku...

Kamēr Pētera mēle darija savu darbu, tikmēr roka pašāvās gar letes stūri un iegrūda tuvākajam līdzjutējam pāris kilogramu smagu cukura maisiņu.

— Nobalsosim, — norūca „aplaimitais” kolchoznieks.

— Mēģināsim balsot, — piedrošās citi.

... Un cukuriņš sāka plūst priecīgā strāumā to labo ļautiņu maīseļos, kuri bija ar mieru balsot par Zarānu Pētera gotiņas eksistenci.

— Tā, viens prātīgs darījums noslēgts, — Pēteris apmierināti paziņoja sievai, kas zvilnēja uz mūriša un šķirstīja kaut kādu apbružātu, tauku plekiem izraibinātu grāmateli.

— Tagad jānokārto Hetas ar ādu gērētāju Fajipejevu no Oškalka vārdā nosauktā kolchoza. Es domāju, ka par tām glitajām ādinām, ko šis mums uztaisījis, iedosim vienu pudīņu cukura...

— Nu ka tikai nerodas iztrūkums, — ieminējās Marija. — Ēe, es par to jau esmu padomājis. Cukuripam es piedevu attiecīgus mītruma procentus, maizīti pārdošu bez svara — uz gabaliem un ienākumiņi mums ir arī no tiem nelaimīgajiem dzērājiem, kas pa vakariem te mūsu dzīvokli plītē. Tātad lietīnas kārtojas.

Jā, kārtojas, tikai Līvānu rajona patērētāju biedrībai atliek nokārtot jautājumu par kadriem, jo šādiem darbiniekiem padomju tirdzniecības iestādēs vietas nav.

A. Nātreskāts

Klētnieks vēl cik necik kust (kautvai rāpus), bet darbs nekust nē no vietas

— Kur klētnieks? Kur klētnieks? — skan uztrauktas balsis kolchoza kantorī, pie klēts „Kakteniekos”. — Kur klētnieks? — skan it kā atbalsis jautājums klētnieka b. Brūvera sētā. — Nav redzēts. Nezinu. Aizgāja uz klētīm.

No dienas dienā nepārtaukti tā jautā un meklē vienmēr maģīgi nozūdošo klētnieku b. Brūveri kolchozā „Brīvais zemnieks”. Stāv un gaida b. Brūveri fermas pārzīne Māsāne, lai saņemtu cūkām barību, meklē viņu kolchoznieki no celtniecības brigādes, lai saņemtu naglas, sēklas un daudz ko citu. Bet kur klētnieks?

Viņš aizmeties kā āķis aiz saknes ciema veikalā pie šnabja pudeles. Paukšķ korķi, skanīgiem guldzieniem aiztek 40 procentīgais savu parasto ceļu. Un atkal klētnieks cilpo divi soļi uz priekšu, soli atpakaļ un atdurās. Kur? Klētī? Nē, taču. Lielceļa malā augošā kokā. Sulīgi nolamājies, meimuro tālāk. Te dzird no lielceļa grāvja kāds sauc: — Hei, bēdu brāli! Palīdzī viram nelaimē. Te tā vieta par daudz slapja priekš gulēšanas. Brūvers streipuļojā gaitā, pieķēries pie mēteļa stērbeles, velk to lomu no grāvja ārā.

— Kas tad tas par velnu? Ei tu vecais zēn, Strod, ko tad tu tur zvejo? Vai pagājušo Jāņu dienu meklēji?

— Tad nē jau. Bet man pēc kārtējās lemešanas rādījās, ka te it kā celiņš uz mājām mājām aiziet.

Dzelonijs

PA „ASO NĀTRU” MATERIALU PĒDĀM

«Svēta kā dieva pirksts, lika kā āža rags»

Šā gada 4. marta numurā mūsu laikraksta humora un satiras nodaļā ievietotajā feļetonā kritizējām Kaļiņna vārdā nosauktā kolchoza komjaunietu T. Paķeri, kas, neturot komjaunietes vārdu, bieži apmeklēja baznīcu.

LLKJS Līvānu rajona komiteja redakcijai ziņo, ka Kaļiņna vārdā nosauktā kolchoza komjaunatnes pirmorganizācija feļetonu apspriedusi komjauniešu sapulcē un b. Paķerei izteiktis brīdinājums.

«Daudzražošanas artelis vai privata bodīte»

Ar šādu virsrakstu šā gada 1. aprīļa numurā kritizējām „Latvianogopromsojuz” ražošanas arteli „Jaunais ceļš” parnekārtībām šuvēju darbnīcā.

Līvānu rajona izpildu komitejas priekšsēdētāja vietnieks b. Jurinovs redakcijai ziņo, ka Līvānu rajona Finanšu nodaļai pārbaudot, konstatēts, ka

feļetonā minētie trūkumi atbilst patiesībai, jo arteli atskaitē un uzskaitē ļoti sliktā stāvoklī.

Arteļa „Jaunais ceļš” priekšsēdētājam rajona izpildu komiteja norāda, lai turpmāk šādi bezkontroles gadījumi neatkārtotos un pieprasīja esošo trūkumu nekavējošu novēršanu.

Redaktore H. JEROFEJEVA

Līvānu rajona sakaru kantora „Preses apvienība” paziņo, ka atklāta parakstīšanās 1956. gada II pusgadam uz centraliem, republikas un vietējiem izdevumiem.

NOKĀRTOJIET SAVLAICĪGI SAVUS ABONENTUS. NEATSTĀJIET UZ PĒDĒJĀM DIENĀM!

Parakstīšanos pieņem visās sakaru nodaļās, aģentūrās, sabiedriskie presesizplatītāji, kolchozu un pilsētu pastnieki un Līvānu RSK „Preses apvienība”.

Preses apvienība

Sakarā ar Līvānu rajona darbaļaužu deputātu Pado- mes izpildu komitejas 7. maija lēmumu Nr. 126 p, Valsts autoinspekcija izved Līvānu rajona iestādēm, uzņēmumiem, kolchoziem un individuāliem īpašniekiem piederošā automoto transporta gadskārtējo tehnisko apskati. Tehniskā apskate notiks Līvānos, Rīgas ielā Nr. 216 no 1956. gada 22. līdz 30. maijam.

Par tehnisko apskati Valsts bankas Līvānu nodaļā, jāiemaksā nodoklis: par automašīnu — 15 rubļu, motociklu un piekabēm — 10.

Iestāžu vadītājiem un individualajiem īpašniekiem autotransports jā sagatavo un jānogādā uz apskati termiņos, kas norādīti izsūtītajos paziņojumos.

Par neierašanos uz apskati, vainīgie tiks saukti pie administratīvas atbildības.